

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 526/2013
29.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући о захтеву П.з.п., п. и у. R.L. доо из Б., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 23 У 4410/12 од 08.11.2013. године, у предмету јавних набавки-накнада трошкова, у нејавној седници већа одржаној дана 29.01.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева предлаже преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 23 У 4410/12 од 08.11.2013. године, којом је одбијена његова тужба поднета против закључка Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-1666/2011 од 28.02.2012. године, којим је одбијен, као неоснован, захтев за накнаду трошкова поступка заштите права подносиоца захтева поднет у рестриктивном поступку јавне набавке добара – лифтова путем финансијског лизинга у име и за рачун стамбених зграда на период од 10 година, ЈН бр. 37/24, за коју је јавни позив објављен у "Службеном гласнику РС" 61/2011 од 19.08.2011. године, наручиоца ЈП "Градско-стамбено" Београд.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према члану 3. у вези члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац

могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Чланом 49. став 2. истог закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Трошкови поступка су увек везани за поступак по одређеној управној ствари било по захтеву странке, било по службеној дужности и о њима се одлучује у оквиру диспозитива решења о главној ствари или посебним закључком у коме се мора означити управна ствар. Како у поступку јавних набавки (главна ствар) није дозвољено ванредноправно средство, јер се ради о двостепеном одлучивању, то је одлучено као у диспозитиву јер су трошкови поступка увек везани за поступак по главној ствари.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога, на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 29.01.2014. године, Узп 526/2013

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,
Олга Ђуричић,с.р.